

R Î S E T E

APARE IN TÓTE DUMINICELE

P L Î N S E T E

ADMINISTRATIA

24. — Strada Academiei, — 24

DIRECȚIUNEA UNUI COMITET

ABONAMENTUL

Dece lei pe an în toată țara

Mizeria

— 'Mi-e fôme, vorbe-amare și pline de durere,
Le scôte ađi săracul din peptu-î sfășiat
De multe chinuri grele, și amărât de fiere
El strigă ăi și nópte: Nicî astăđi n'am mâncat !

*

— 'Mi-e fôme, ăice mama ce fiul ș'alăptéză,
Plângênđ către bărbatul, ce este muncitor,
— Răbdare, 'i ăice acesta, și ochii ăvrămédă
Védênđ că nu e 'n stare sê 'i dea vré-un ajutor !

*

— 'Mi-e fôme, ăic copii, dă-mi mamă ori tu tată
Un codrișor de pâine că n'am mâncat nimic
De eri, de când vecinul svêrli cója uscată
Ce-am ros'o !

— Oh ! 'mî-e fôme ! Și pâine nu e pic !

*

— 'Mi-e fôme ! Nu e pâine ! s'aude ađi în țară
Sub un regim ce stôrse și sângele din ea ;
Dar lui puțin îi pasă de dênsa c'o să piară ...
A lui este dorința. Regimul așa vrea.

Nicodem

București, 9 Martie

Nu mai pôte lumea de bucurie c'a venit *Ciulinul*. Ghișeurile gasetofagilor sunt acoperite de lume, uniî cumpêrând ciulinésca marfă, iară alții cu gura căscată la păpușele fabricei noastre, se bat cu palmele pe genuchi, prăpăindu-se de ris de atâtea asmodii ciulinești.

Ne pare bine . . . Bravo . . . Dar ăinețivé-ți risul, nu fiți risipitori, căci mai aveți încă multe de vėđut și de pomenit.

Enache abia s'a 'mpėcat cu împėratul *Borșului* și prin urmare e mai liber acum de griji, și va putea dară să ne furnizeze mai mult de cât ori când marfă de vėndare.

Mė rog dumnévóstră, dómne leptóre și domni leptori, avem Borș și Borș.

Să nu credeți, mė rog, că e vorba de cazanul cu Borș al Senatului. O nu !.. Borșul acesta de mult s'a transformat în Miș-Marși pe terața grădinei Oteteleșanu prin arta prestidigitatorului Simionică sin Warschawsky, autorul nemuritoarei sale operă literară :

"Frunđa verde Lobodă
Gura lumii slobodă."

Versuri seducătóre cu cari bagă în busunarul sėu nesățitul lumei birfítóre, și ochii ne-

gri și albaștri ai sirenelor sale circumstanțiale, fără a se certa între ei pe gelosia nemaculatului Simionică Cavafu.

O ! Nu !.. E vorba de alt Borș ! E vorba de Majestatea Muscălescă pe care Enache atât se supăraseră, în cât era cât p'aci să-l dea pradă Papagalului din delul Mitropoliei.

Dar în fine, lesne iertătorul, a putut scăpa și bietul împėrat Muscălesc de mânia lui Enache. Bietul Enache. El iartă pe toți, chiar crimele și asasinatele *derbăleilor sėi*, pe umerii cărora stă cocoțat ca un soitaru. De ce atunci să nu ierte și pe bietul împėrat muscălesc de la care mai pôte ciupi câte-va milioane ruble pentru o sėlbatică Basarabie, pentru el, bezi ceva panglice și cruciulițe pentru îmbrăzărierea sa în ciuda brezăii Beizadea Bostan.

Și în adevăr, de ce adicătele numai Beizadea Dovleac, spînzurat cu atâtea comedii de gütul sėu, când ne aflăm într'un regim puramente democratic și egalitar.

Egalitatea și Democrația cere ca Enache-Rabagaz să aibă și el cât mai multe cruciôie și panglice de gütul sėu care din tóte güturile Romănesci, singurul este care înainte a-tător alte merite cată să fie gütuit. O fi meritând ori nu gütuială junele Enache, *Ciulinul* nu va să șcie de una ca acesta.

Ciulinul șcie că împėratul muscălesc a scăpat de lăcomia Vizirului Enache, a nu'l mânca și pe el dupe cum a mâncat atâtea alte multe *Rahate cu fisticuri saú fără*, în tot cursul împėrăției sale de nouă ani. Unde vedem pace, *Ciulinul* tresare și el de bucurie, căci pacea cu Enache o dorește mai mult ca ori și ce, căci nevoind să turburăm pacea marelui om de sóre, adică Sórele Sóreului, care jôcă tonto-roiu învartindu-se după sóre, ca Enache după cruciulițele trădării, fie nemțesci, muscălescii saú chiar și țigănesci.

Nătărăii de țigani știe să se 'nfundeze cu nasul în *Tiligrafu* și dumbrăvile domeniilor fără să se gândescă că Sórele Romăniei, merită și țigănescă distincțiune pentru crearea lui 48 *făcut de el, dară numai de el singur*, acest 48 care făcu pe țigan să-și mănânce biserica de cași, să 'și spânzure pe tatăsėu, și să cante o ăi cu dibla sa :

E Fundilă și Lătilă
Năstăsache cel burtoș,
Lui Enache sin Smintilă
Îi cãnt țiganii duios:

Și traesci stăpănu nostru ;
Să ne lasi ca să furăm...
Vrem ca milionul vostru
Mai curând să adunăm.

Enache Istorice

N'a fost ocasiune, ori cât de mitică,
În care Omul-Sóre să nu fi afirmat
Cum că nimic nu știe, cu mintea lui pitică
Cum știe istoria, ce mult a studiat.

*

Nu e banchet la care să nu mărturisescă
Că nu știe nimica, dar că a învățat
Istoria întrégă, și 'ncepe să vorbescă
De Macedon, de Cezar și de Por-Împėrat.

*

N'apuci sė ăici vr'o vorbă, vr'o dată 'nadunare,
Că el te și inhață cu ifos de'nvėțat,
Și spune verđi, uscate, trecutul la popóre,
Istoria în fine, ce mult a studiat

*

Daça te scoli vr'o dată să-î faci întepelare
De ce Austriacii și granița i-a'nchis ?
Rėspunsul e că densual nu știe la hotare
Ce se petrece. El știe cea ce Kant a scris.

*

Dacă-l întrebă să-ți spue de ce omul cutare
Ce-a fost în pușcărie, e astăđi deputat ?
El îți rėspunde : nu știu dar știu și mă simț tare
Să-ți spun din istorie ce mult am studiat.

*

Îi spuî că Porto-Franco, e singura scăpare
Ce pôte să salveze Brăila și Galați
El spune că-nu'î bine, că nu-s porturi de mare!
Și 'ncepe să-ți îndruge de Galî, de Geți, de Parți.

*

De ce e astăđi țara așa de degradată,
De ce móre țėranul, de ce n'are mănăre ?
Dacă-l întrebă nu știe, că punga-i e umfltaă
Dar știe istoria mai mult de cât ori care.

*

N'apuci să ăici o vorbă că el te ametește
Cu istoria în mână probéză ori-ce vrei,
De-î spuî că nu-î politic, atunci te asurdește,
Îți spune că el este trecut ađi între ăei.

*

Istoria ađi, mâine, istoria într'una,
Istoria în fine, istoria mereu,
Acesta e refrenul ce cãntă tot-d'a-una
Adăogind cu ifos „ađi : statul sunt chiar eu“.

CIULINI

Papagalescu a comunicat sfântului Sinod cauza pentru care asuprește pe arhiepiscopul Calistrat Orleanu, și anume că acesta din urmă ar fi curtat pe sf. Mița.

La concursul pentru catedra de anatomie patologică, a reușit doctorul Reteveescu.

Viața Corpurilor legiuitoare va fi prelungită. Ședințele se vor ține cu dușe la băile de pe Bulevard.

In Galați s'a format o societate cu scop de a încuraja industria bidinelelor.

Președinte-administrativ este ales Iancu Urlătoru

Doctroul Vasile Popescu, din Câmpu-Lung, a avut o mare discuțiune științifică cu colegul său, Solomon, asupra cuvântului *a sugere*, din punctul de vedere filologic, dacă este mai bine a se dice *sugaciă* ori *sugativ*.

Solomon a opinat că doctorul Popescu, om cu craxis tare, n'are să se sinchisească de formula esteriore ale artei sale. Pote turna înăuntru cât va pofți căci rezultatul va fi acelaș ca și la *sugaciă*, *sugativ*, etc.

TIPURI IN VIAȚĂ

Un dascăl model

Ridendo dicere verum
Horatiu

Nu e glumă, e minune de un dascăl așa mare, Cum n'a fost de când e lumea și pe cer de când e soare!
Are carte multă, multă, pentru asta-i zăpăcit!
E istoric, e limbistic dintre toți mai iscusit!
A'nvățat, nu îns'acilea, unde toți moșii n'vață,
Ci în centru de lumină, la Parisul plin de viață!
A'nvățat și cum se porțe murdăria mai cu haz,
Cum se dea tot prin mocirle, când se află în necaz!
E un filosof în toate, din a lui Socrate viță,
Pecat însă că acuma are tipul de Chimiță!
Are fața ca lămâia și e tuns ca un haham
Scurt la căfă'n scărișore, carnea smulsă câte-un gram!
Și în față stă perciunii peste o barbă'n carligată
Ce conține multe alea și de ani nepieptănată!
La costum e și mai nostim, slab cum e, pipernicit,
Are-o haină, ca antică, ce-i dă aerul smerit.
Pantalonii în tot timpul, și pe ploie și pe soare,
Rupți fășie pân la glesne, are tina în favore!
Ghetele sunt mai adesea, scâlciate după timp,
Care-l lăgână, când umblă, ca pe deii din Olimp!
Pălăria e de vécurei, are față măslinie,
Ce-ar fi demnă în muzeul vechiturilor să fie!
Când îl cauți face planuri de gheșeft în viitor,
Numără și socotește cât a fost și e dator!
Cosman, cămătorul falnic, nici o dată nu'ncteză,
S'e'i ia léfa mai întregă, după care el oftază!
Și așa de multe rele și de lume mult scârbit,
Jocă domino, se uite, într'un chip prea iscusit!
Când vre unul din prietenii vrea un bine spre a'i face
El îi dice: *Taci din gură, idiot, lasă-m'e'n pace!*

Espunere de motive

Asupra interpelărilor ce curg ca ploia în ambele palavramente mai în fie-care și, în diferite cestiuni;

Având în vedere că răspunsurile cu cari le întempin sunt de natură a compromite pe toți cetății tagmei liberale și prin această nebulie a'i reduce la sapă de lemn;

Considerând că în *Monitorul oficial* nu mai pot avea nici o încredere din cauză că reproduce discursurile în corpul său așa cum le rumeg în parlamente fără a ține seamă că alte cuvinte am avut în intențiune a pronunța;

Considerând că el, *Monitorul*, a inserat că eu „nu am trebuință de regi, de împărați, etc.” care face a denatura principiul ce am d'a fi în bune relațiuni cu toți craii, crăișorii și împărații, și a le da Basarabii, convenții comerciale, domenii și chiar țara n'trăgă plocon, la rigore;

Pentru aceste motive, cer ca onor. palavramente să voteze alăturatul aci proiect.

Ministru-președinte, **Enache.**

Lege

Art 1. — Ziarul *Ciulinul* devine organ oficial al actualului cabinet pe tot timpul cât-va mai avea zile să domnească în țară.

Art. II. — Biroul redacțiunii se va instala în dealul Papagalescului. El va apare sub privegherea și responsabilitatea sf. Mița, în colaborațiune cu toți ciulini actuali.

Ministru-președinte **Enache.**

POMANĂ CĂLUGĂRELSĂ

Lasă lumea să vorbească
Numai puica s'e'mi trăiască!
(Cântec bătrân)

Gura lumii trănănește!... Bat'o hazul că hazlie mai e și gura lumii! Nu vrea cu nici un chip, să lase pe bietul creștin să se odihnească! Și se alégă când de unul, când de altul, și îi trece prin ciur și prin dirmon, prin care a trecut și pe năpirlitul Papagal cu Mița și pe Văcarul cu Marghiolița.

Astăzi a venit rândul prealătului Eremia, neprihănitul arhieru și îngrijitor de la Golia (balamuc) din Iași!

Și multe mai spune gura lumii pe spinarea bietului prealat în cât snova a ajuns până la noi și noi o împărtășim celor cari n'o cunosc, ca să se ducă vestea de ea, ca de popă tuns, și să riță cu toții până'n adăncul inimii, că mult e șugubeta!

Ei de, când a început povestirea, prealătului Eremia, nu era așa pipernicit și copt de tuse ca acum, ci era un călugăraș, știu coala, s'e'i sorbi dintr'o lingură și mai multe nu.

Sunt cam mulți ani de atunci, deșu așa, pote să fie mai bine de opt-spre-dece, dacă n'o fi și două-de-ai, ori așa, ori așa, însă noi nu punem chezașie.

Și ci-că pe atunci, simandicosei mure călugărești, fiindu-i tare frică de sfinți și mai ales de chiriașii chiliilor din Golia, își luă un tovarăș ca să-i ție de urât, sau dupe cum dice întunecimea sa, își băga o servitoare care să-l îngrijască.

Dar de, ce-o s'e'i faci, inima-i tot inimă bat'o pârdaicu, și cu toate că era astupată cu cenușe, scăpăra ca un amnar la vedenia servitorei, care nu era de lepădat, după cum spune povestea.

Și se aprinse bietul prealat de o dragoste pământescă așa de înflăcărată, în cât cu toate metaniile, rugăciunea, acatistele și chiar moliftetele ce le făcu, nu fu în stare să gonască duhul rău din el.

Vedând că nu mai are în cotro, se hotări să-și jertfască sufletul pe altarul lui Cupidon, și

Peste nouă luni jertfa fu primită și mielușaua lui Chstos în brațele prealătului Eremia.

O boteză cu însăși mâinele sale și o trecu în răodul nepotelor-

Nepoța pe ici, nepoța pe din coci, cu colaci și prescuri, cu pâinea economisită din gura sërmanilor de la Golia, crescu și se făcu măricică și întru totă asemenare cu unchiu-său Eremia.

Ei acum ce să-i faci că nepoța era mare și lumea începuse să bărtfescă cam multe și mărunte de unchiu, de nepoța, de servitore, ceea ce nu prea îi vinea la socotela prealătului.

Ce să facă? se întreba pe totă ziua unchiu și gândirile lui se trudiră multă vreme până să dea de ce căuta.

S'o mărute? Și de ce nu? Nepoța era frumoasă, de viță călugărească și avea și zestre bună.

Toate pețitorele din Iași avură a doua și mitra nepoței și ginerile fu căutat pe toate cărările.

Dar toate căutările fu vane, căci tot prealatul găsi ginerele și acesta fu seminaristul Nicu de Munteanu, care vrea să se însore spre a se hirotonisi diacon.

— 'Mi-e milă de tine, 'i dice seminaristului care venise să-i ceră povețe, 'mi place chipul tău și pentru asta am să-ți dau chiar pe nepoța-mea de nevastă și să te fac diacon aci la Golia ca să slujești cu mine.

Betul seminarist, încântat de vorbele prealătului, 'i sărută mâna cu transport și 'i mulțumi de pomană ce făcea cu densusul.

Pomană, da, dar pomană călugărească, care avea să facă multe zile negre diaconului Munteanu.

Nunta se făcu și fu frumoasă, ca nunta unei fete, vream să zic nepoțe, de arhieru și luna, de miere începu pentru tinerii căsătoriți.

Dar, dupe cum dice proverbul: *Ce ese din pisică*

șorect mănâncă, așa și cu diaconesa, care e leită poreclită prealatul, nu putu mult timp să stea locului și într'o bună dimineață își luă catrafusele și fugi la unchiu-său, de unde dete jalbă de despărțenie la tribunal.

După ce dobândi pensie alimentară, diaconesa se puse să petrecă pe *trai neneco că-i banii popii*.

Însă și Munteanu află șiretenia lucrului, cum că diaconesa nu era nepoța, ci fata prealătului și că servitorea nu era servitorea, ci...

Și la rându-i dete jalbă de despărțenie, ceea ce face acum pe prealatul Eremia să urce scările palatului administrativ cu limba scosă și să cerce prin toate chipurile să împace pe tineri, ca să astupe gura lumii, care a început iar să bărtfescă și căreia densusul 'i răspunde cu: *'Mi fac pomană cu ei!*

Să ferescă D-ză de pomană călugărească!

Barabas

Nenea Tache

Demnețeu ferescă când țiganu-ajunge
Bulibașea mare cu caftan regesc,
Căci de gât pe tată, mai întâiu îl strânge
Și apoi pe neamu-i întreg, țigănesc.
Ciulinul

Ast-fel nenea Tache *hec* director mare

Ajuns prin puterea unui pehlivan,

Ađi se proslăvește în tutun și sara

Și se umflă în pene ca un barosan.

D'ar fi numai astea *alfa* și *omega*

Treab'ar merge strună cu ăst negricios,

Dar e alandala, căci *delodebenga*

Crede că tutunul e fóle, baros.

La manufactură, toți o știți imi pare,

Printre alte fete, sunt și de țigani,

Și creșdend că este tot tutun și sare

El și le procură fără să dea bani.

Să veți pe *dănciucu* cum se rățoeste

Când stă cu puicuța și-i declară amor;

Să'l auđi acolo vorbind țigănește

Perfect, ca Fundilă... E un orator.

Duoi în totă țara să indruge știe

Limba Faraónă, și gramatisit,

Unul e 'n Cămară, altul la Regie,

La tutun și sare, director numit.

Cocârgea

Conferințe liberale-Naționale

D. V. A. Urechiă va ține o conferință *despre gradul rudenilor în arta omorului*.

D. Gr. Tocilescu va vorbi despre o măsura a lui Traian, găsită în archiva ministerului cultelor.

D. Fundilă va face o descriere importantă asupra originii *nicovalei* și a *prastoriței*.

MORISCA DIN DEAL

Ședința de la 8 Martie

D. Dimancea. — D-lor, d. prim-ministru a declarat atât în Camera cât și în Senat că foia oficială a cabinetului este *Ciulinul*. Nu contest meritul serioșității acestui ziar, fiind o copie fidelă a noastră și a întregului cabinet. Am de observat însă ce-va: în numărul din urmă al său spune că diurnele au să fie reduse...

Reteveescu. — Nu se pote odată cu capul. După ce sunt dat afară de la universitate, atât 'm-ar mai trebui.

Fundilă. — Cu praftorița dau în cel care va îndrăzni să se atingă de diurne.

Muscă. — Il ciupec cand 'i-o fi lumea mai dragă.

Urzică. — Il urzic de mă pomenește și mort.

Vulturescu. — Il iau în ghare ca un vultur.

Schileru. — D-lor, să'mi fie cu pardon a vă întreba ce raceti cu porcii?

Reteveescu. — Carnaxi cu porcii. Ce facem cu budgetele. N'auzi ce spune *Ciulinul*?

Voc. — Budgetele, budgetele.

Omul-Sóre.—Băeții mei, tăcere. Vă anunț că incidentul Bălăceanu s'a aplanat prin o împăcaciune, cum știu eu s'o fac, cu împăratul Rusiei. Ba încă am obținut pentru maturul corp și niște Borsș în semn de împăcaciune.

Voci.—Budgetele.

Omul-Sóre.—Acum că lucrurile sunt liniștite și *nemaî având nimic de făcut.* vă rog să treceți în secțiuni pentru a regula charta Europei. Eă, după cât cunosc istoria, pământul nostru se delimita cu Por-Împărat și avea o iutindere până la Florica.

D-lor, cestiunea acésta s'o lăsăm comisiunii de delimitare; să ne ocupăm de alta și mai importantă.

Din istorie cunosc că Chinezii au fost creștini; pot susține că au fost Români, dar domniî Fanarioțiî 'i-au colonizat în China.

Voci.—Așa este.

Omul-Sóre.—Ei bine, acest popor este îngagiat într'un resbel...

Dimancea.—Ia lasă, Alteță, China. Ce, facem cu budgetele. Adevărat că se vor reduce diurnele?

Omul-Sóre.—A venit momentul să-mi resbun pe Francia... Cămașa de forță... Ș'acum îi simț efectele... Ah! Franță!

Iepurescu.—Am onóre a anunța d-lui ministru de interne o interpelare relativă la schimbarea cli-meî și să bine-voéscă a 'mî răspunde în termenul reglementar, ce măsurî a luat, căci vedeți, d-lor, acésta schimbare a făcut ca mulți din d-niî deputați să fie loviți de gâlci, pe alții 'i-a lovit eataroiul, etc.

Dimancea.—Poftim și alt nebun. La budgete nici nu se gândește.

Voci.—Budgetele.

Neputându-se înțelege nimic, președintele ridică ședința. Diurniștiî es strigând:

Budgetele... Diurnele... *Ciulinul*...

0 Intrebare

Stimate domn Redactor.

Imî iaî cu ertăciune

Cinstita îndrăsnélă să vă întreb, mirat, Pe voi, care cunosteți ce e o națiune, Stăpânul ei, miniștri, ce-î Cameră, Senat.

Eă prost, din a mea fire, nu pot de fel pricepe, M'am frământat cu mintea să pot să înțeleg... Ș'i credeți-mă încă nu știu de und' se 'ncepe Ș'i unde se finește engima, s'o desleg.

Luaiî d'a rândul tóte, cum dicem pe la țară Opincă și Vlădică.. din cele ce-am vădut, Cređuiî deocamdată că țara e barbară Ș'i blestemaiî momentul în care m'am născut.

Vėđuiî cu intristare, vlăstariî țării mele, Capacități născende pe bănci, ca deputați, Dar când vėđuiî lucrarea, strigaiî luat din ele: Oróre... Consciința și-o vėnd... Ce caini spurcați!

Scărbit o plec d'aicea, mă duc în altă parte Acolo und' se dice că senatori s'adun, Dar când vėđuiî că dórme, când legea-a țării carte Discut pe sforăite, fugiî ca un nebun.

Plecaiî la ministerul cu-afaceri tot streine, La culte, la finance, domenii, la rėsboiî Ș'i cele alte încă... Vėđuiî spre-alor rușine Că proștiî sunt la țară, iar la oraș sunt boi.

Ei bine, vėđend astea, onor Redacțiune, Vė rog cu umilință să-mi spuneți ce doresc: Ce e stăpân, miniștri, ce-î lege, națiune, Ce-î Cameră, Senatul? Că-î cat și nu-î găsesc!

Stan Turcău

Un noî bidinigiî

D. Porumbaru, specialul fabricant de chărție de la Bacău, a cerut a fi înscris între bidinigiî liberali-naționali.

D-sa solicită acest titlu pe baza esperiențelelor făcute cu bujarul Davidovici, și contestă

dreptul de bidinigiî al Uurlătorului, fost în Urlați, pe motiv că nu se servă, în arta sa, numai de var idraulic ci și de alte substanțe.

În fața progresului ce acest tinăr special în multe și mărunte, manifestă pe o scară întinsă, ne găsim obligați, fără nici o plăcere, a'l felicita cu toți ciulinii noștri.

GRAVURA DE AZI

SUVENIRE MINISTERIALA

Am sbierat ca boul să mă vėđ odată Ajuns la putere, la vr'un minister, Ș'i când puse-î mâna pe punga umflată, Viziru 'n sictiruri mă luă afer!

Ș'i tot ce'mî rămase din a mea putere, Suvenirul care ađi 'mî-a mai rămăs, Este numai palma dată cu plăcere De acel pe care, pe sfóră 'l-am tras.

CULMEA PROGRESULUI

În toaletă, modă, progresul culminéđă, Ș'i fie care damă tot cată ne'ncetat Sė fie mai motată ca alta ce oftéđă Că n'are ca să'î facă la mode al sėu bărbat.

Corsetul până la óse o stränge cu putere, Dar dēnsa ride 'ntr'una zimbînd la trecători S'arate că nu simte în corp nici o durere, Că talia e mică și plină de fiori.

Turnura mai cu cu sémă e mare ca o tobă Ș'i póte fórte bine să stea chiar și ascuns Un tēnēr cum se cade, ce nóptea după sobă S'ascunde de bărbatul pe negândite ajuns.

Ba încă și copii pot încă ca să pórte, Vėđend pe a sa mamă ajunsă 'n așa hal Câte-un cățel ce 'ncepe d'odată ca să latre Când trece și'l deștėptă vr'un tropăit de cal!

POȘTA REDACȚIUNI

Versurile *Hora Celebră*, ne intrunind condițiunile, etc., publicarea lor s'a amănat la Calendele grecești.

TESTAMENTUL UNUI INSPECTOR DE POLITIE

Fraților! Pecat că'n lume, Am avut talente mari, Ș'i'mî făcusem un renum, Cum găsești la fórte rari.

Vedeți! sunt pe pat de mórte, Sunt sigur că am să mor, Ș'i le las în lume tóte, Bileard, bere și amor.

Vė las dar cu jurăminte, Ca tot sincerî să imî fiți, Respectând aste cuvinte, Voia dar să'mî împliniți.

Rog din suflet pe ori-care Să numi-aducă nimic: Catafal, pompă, famfare, Ba renunț și chiar la dric.

Popă ca să mă slujéscă, Nu'î nevoe, nu primese, Puneți să mă pomenéscă, Pe acei ce-î sfântuesc.

Vė rog, am mare plăcere A vė ține de cuvėnt, Să mă 'ntindeți de picere Până la al meu mormėnt.

Dacă însă vi se pare Că este ce-va ingrăt, Lăsați astă 'nsărcinare Celor ce 'i-am spionat.

Înc'o dată, de se póte, Vė rog ca ast testament, Sė'l deschideți după mórte Saū în ultimul moment.

Deslegarea șaradei No. 2; Ștolojan

Au trimis deslegari exacte:

București: Florentina Râmnicéanu, Virginia Stătescu, Eugénie d'Ouvenor, Maria Doicescu, Elena Popescu, d-na O.P. Floica Panaitescu, Jean Stoicescu, I. N. Bujoreanu, Constantin Iacobescu, V. Nitescu, Grigore Șt. Beldiman, Petre G. Stătescu, Ilie Ilescu, Guță Alexandrescu, Athanasie R. Serghiescu, Iosif Froimescu, Jedep, Moise D. Uziel, I. N. Dianu, Ghiță Bucy, E. G. Axinte Cerchez, Alexandru Știrbulescu, Titi Cereșanu, N. Lucașevici, P. Kisch, d-ra Ecaterina Angelescu.

Galati: Maria Constantinescu.

Gara Zoita: Opreanu.

Brăila: Redacția țiarului Bomba, Elena A. Cocias.

Focșani: Maria Țoranu, Cestică S. Nicolau.

Craiova: Aurelia Peșicu, un Craioven.

Ploesti: Nicolae și Stelian Apestoiescu.

Constanta: E. K. Eremeief.

Șarada Nr. 3

(de S. Polizu)

Și cum dic litere trei Ori-cum ai vrea să le ei, Compun tot cuvėntul meū Ș'i să'l prinđi nu-î de loc greu. Să vedem, — dacă citim Întreg cuvėntulū, găsim Un lucru prețuitor Țeranului muncitor, Mai ales îl veđi prin sate, Dar și prin oraș se póte De citim și reciproc, Făr' să ne mișcăm din loc Un animal mic găsim, Postului tot-îl jertfim. S'o luam acum alt-fel: Astu-î cuvėnt mititel (Căci am spus litere 's trei Ori cum ai vrea săle ei) Litera 'ntėtu de'î gonese 0 acțiune găsescu, În orașu nu poți s'o veđi, Ci numai pe câmpii verđi; Iar cuvėntului invers Litera din cap de-al șters Fără să mă fi gândit Un lucru mic am gasit, Cu femeile trăsese La bărbai rar se găseșce.

Zis'am sus: litere — 's trei Ori-cum ai vrea să le ei. Spre mai multă lamurire Vė mai dau o tălmăcire: Aste litere tus-trele Inițiale sunt ele Ale unui om de stat Prin jurnale-ades citat; Dar adese și mai mai ales De *Ciulin* 'spoit cu dres!

A V I S

Din cauza imbulzelei abonaților cari mai în tóte țilele ocupa cea mai mare parte din timp administrațiunei, pentru achitarea abonamentelor. s'a luat dispozițiunea ca țiarul să se se espedieze persónelor cari în trecut ne-au probat că respectă munca. Asemenea se va espedia și celor cari vor achita abonamentul înainte și numai pe 6 luni. Aceste condițiuni le stabilim d'acum ca să n'avem vorbă la urmă.

SUVENIRE MINISTERIALE.

CULMEA PROGRESULUI.

